

Molí del Xaragat

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Raval del Teixidor
Alçada: 206

Coordenades:

Latitud: 41.64722
Longitud: 1.82914
UTM Est (X): 402498
UTM Nord (Y): 4611271

Classificació

Número de fitxa 08053 - 514
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Possiblement hagi perdut algun element estructural a causa de crescudes de la riera de Marganell.
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08052A0010008400000OE
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dv., 14/04/2017 - 02:00

Descripció

El molí del Xaragat està ubicat al vessant dret de la riera de Marganell, just en la confluència amb el torrent del Brogit o Rasot de Botinas. Pren l'aigua del sobrant del molí de l'Alzina, del qual depenia. Es tracta d'un molí del tipus C, segons la tipologia de Bolós (1983), amb bassa i pou, d'uns vuit metres de fondària i 2 metres de diàmetre i el carcabà. . No conserva l'obrador, ni la maquinària del molí; però sí el carcabà i l'arbre.

En el nivell més baix, a l'alçada de la riera, hi ha el cos del carcabà. A la terrassa superior hi ha el cos quadrangular que protegeix el pou, on s'adossa la bassa. Els paraments són de pedra vista, de carreus regulars i de dimensions mitjanes.

Història

El molí del mas Xaragat, era un molí subsidiari del de l'Alzina. Els propietaris d'aquest altre molí situat aigües amunt de la riera de Marganell, varen comprar, l'any 1772, una peça de terra al mas Plaià amb l'objectiu de construir-hi un molí fariner.

En l'escriptura s'estipula les característiques del molí, i la possibilitat de construir una caseta per al moliner. Aquesta casa, anomenada "La Caseta" o "Cal Petit" fou enderrocada als anys 40 pels propietaris de Ca la Julita, que van adquirir la finca l' any 1935, per tal d'aprofitar el terreny com a hort. Actualment sols resta el pou i la sortida d'aigües a la riera de Marganell.

Als voltants dels anys 1947, els propietaris en van fer desmuntar una bona part per endur-se la pedra cap el molí de dalt o de l'Alzina, amb la qual cosa només va quedar dempeus el canal empedrat que portava l'aigua fins el pou.

Bibliografia

BOLÓS, Jordi i NUET, Josep (1983). Els molins fariners. Barcelona: Ketres editora.

